

Ringkøbing Fjord maa blive fremskyndet saaledes, at en Lov herom kan vedtages i indeværende Samling.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer vil blive omdelt, vil blive tilstillet det Udvalg, der er nedsat angaaende Forslag til Lov om Anlæg af Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Godtgørelse af Statskassen i Anledning af de vanskelige Tilførselsforhold m. m.

Anden Viceformand (Alfred Christensen): Under Forhandlingen om dette Lovforslag vil ogsaa det næste paa Dagsordenen opførte Lovforslag kunne drages ind under Omtale.

Forhandlingen genoptoges.

Pinstrup: Endelig er Kornspørgsmaalet havnet hos Rigsdagen og derved efter min Mening kommet for det rette Forum, hvor det for længe siden burde have været. Der er for Resten, mener jeg, adskillige andre Spørgsmaal, der før burde have været bragte for Rigsdagen. Jeg skal ikke her komme ind paa at anstille Betragtninger over Grundene til, at det ikke er sket, eller dvæle ved den noksom omtalte Lov af 7. August 1914. Min Bemærkning er dog ikke saadan at forstaa, at Kornspørgsmaalet ikke skulde have været drøftet før her i Rigsdagen. Der har tværtimod været ført mange Korndebatter her, og ved disse Lejligheder er Landbrugets Standpunkt blevet dygtigt hævdet af vor afdøde Kollega P. Th. Nielsen. Men det er første Gang, der foreligger et Lovforslag vedrørende dette Spørgsmaal. Landbruget har ikke i denne Sag haft fornøden Tillid hverken til den højtærede Indenrigsminister eller til den paa dette Omraade usagkyndige Prisreguleringskommission, som blev nedsat. Denne Kommission har alligevel overvejende maattet beskæftige sig med det Erhvervs Produkter, som den ikke forstod sig synderligt paa. Ved et andet Erhverv, Skibsfarten, er det jo saadan, at de interesserede, Skibsrederne, har haft Lejlighed til selv at udpege et Nævn, der endog er blevet lovfæstet. Landbruget fik i Anledning af de Klagemaal, man førte, oprettet Landbrugsraadet af 30. August 1915, men dette Raad

fik en krank Skæbne, idet det kun bestod et halvt Aars Tid, saa blev det ophævet af Ministeren. Men naturligvis, jeg kender meget vel det gamle Ord, der siger: „Der er Forskel paa Kong Salomon og Jørgen Hattemager“.

Den nedsatte Prisreguleringskommission har, som naturligt er efter dens Sammensætning, lige fra August 1914 anlagt et ret ensidigt Forbrugersynspunkt og fundet det rimeligt, at Landbruget som Erhverv ene bar de Byrder og bragte de økonomiske Ofre, der skulde til for at skaffe alle her i Landet billigt Brød. Det er ikke Smaafolk, her er Tale om, men det er hele Landets Befolkning. Man trykkede derved Brødkornspriserne ned under det naturlige Prisniveau i Forhold til andet Føderkorn, man saa bort fra det, der var Hovedsagen, og det, som jeg husker, at jeg under en Debat i 1914 ved Finanslovens første Behandling nævnedes som Hovedsagen, nemlig at sørge for, at der til enhver Tid er det nødvendige Brødkorn i Landet. Om dette saa koster 1 Krone eller 2 mere eller mindre pr. Tønde maa blive Nr. 2.

Den højtærede Indenrigsminister har ved forskellige Lejligheder villet hævde, at han har fulgt Landbrugsorganisationerne i disse Spørgsmaal. Lad os derfor et Øjeblik se paa de 3 forløbne Høstaar. Jeg gør den Bemærkning, at naar jeg taler om Landbrugsorganisationerne, undtager jeg i denne Forbindelse Husmandforeningerne, der har fulgt Ministeren og Prisreguleringskommissionen i alt. Tilbage bliver der saa Landboforeningerne, Andelsforeningerne og Landhusholdningsselskabet, de 3 Organisationer, som sammen med Husmandforeningerne dannede Landbrugsraadet i sin Tid. Men disse 3 Organisationer kan ogsaa nok siges at repræsentere en ikke betydningsløs Del af det Landbrug, som frembringer det fornødne Brødkorn. Straks i Høstaaret 1914 begyndte Prisreguleringskommissionens Flertal at tale stærkt om Fastsættelse af Maksimalpriser til Trods for, at vi da havde aabne Markeder. Der kunde ske Tilførsler, og Korn i Amerika var ikke særlig dyrt, Fragten var det heller ikke. Der blev paa dette Tidspunkt ikke gjort tilstrækkeligt for at fremme Tilførselen af Korn. Der indførtes ikke noget af Betydning straks, fordi Importørerne frygtede disse Maksimalpriser. Der blev den 22. September holdt et Møde i Ministeriet, hvor der var tilkaldt Repræsentanter for Landbrugsorganisationerne, og der forelaa et Forslag fra Prisreguleringskommissionens Flertal og fra Husmandforeningerne om en Maksimal-